

Roheline kool

Rühm: Kröllid.

Vanus: 6-7 aastased

Valdkond: Integreeritud tegevus õuesõppena (Mina ja keskkond, keel ja kõne, matemaatika, kunst).

Eesmärk:

1. Laps tunneb rõõmu avastamisest, uurimisest ja õppimisest läbi õues mängimise.
2. Lapse sõnavara laieneb erinevate looduslike materjalide osas ning harjutab täislausega vastamist.
3. Laps õpib läbi arutluse tegema järeldusi ja saab aru põhjus- tagajärg seostest.
4. Laps oskab arvestada kaaslasega.

Sel aastal on erakordne talv. Lund on lasteaia õuealal kohati üle pea. Ühel hommikul arutasime Kröllid rühma lastega, mida praegu, talvistes oludes, lasteaia õuealalt leida võib? Lapsed arvasid, et lund ja jääd. Otsustasime teha katse. Mida põnevat meile loodusel talvel pakkuda on ning samas uurime, kui kiiresti tekib -7 kraadi juures veele jää kiht.

Võtsime õue vee, kella, teeküünlad ja kandiku. Iga laps pidi otsima õuealalt midagi looduslikku, arvestades sellega, et see ei tohi korduda ning asetama leitud materjali kandikule nii, et tekiks kena kompositsioon (küünlaalus). Lapsed leidsid üllatavalt palju materjali: puu oksid, kõdulehti, mitu erinevat sambliku liiki, muru, kuivanud lilleõisikuid, kive, elupuuoksa, männi okkaid, jääd, lund. Tekkis diskussioon, kas leitud paberitükk on looduslik materjal? Üks lastest teadis, et paberit tehakse puudest, seega otsustati üksmeelselt, et paber jääb kandikule.

Seejärel vaatlesime, mida talvel meile pakkuda oli. Iga laps sai öelda, mida tema leidis. Eriti lummatud olid lapsed samblikest, mille nimetust keegi ei teadnud ning mida hiljem toas googeldada püüdsime. Erilist tähelepanu sai harilik kopsusamblik. Lapsed said ka teada, et samblikke kasutatakse kõha ravimisel (Islandi käokõrv, põdrasamblik). Asetasime kandikule küünlad ning iga laps sai kallata natuke vett – arvestama pidi ju kõigi sõpradega, sest kandiku maht oli piiratud. Esmalt märkasid lapsed, et kandikul olnud lumi sulas ära.

Lapsed teadsid, et vesi on soojem kui lumi, sellest ka sulamine. Seejärel märkasid lapsed, et küünlad tõusid vee pinnale ja jäid hulpima. Arutasime lastega miks see nii on. Lapsed said teda, et materjali suurus ei määra, kas ese upub või ujub. Määravaks saab tihedus, raskus.

Nüüd panime kellal paika aja, mis kell katse vee külmumise kohta algab. Lapsed olid põnevil ja käisid iga natukese aja tagant kontrollimas, kas nüüd on juba kirmetis tekkinud. 20 minuti möödudes avastasid lapsed, et esimene õrn jää kiht on tekkinud.

Tuppa minnes jätsime katse aluse akna taha, et jäätumisprotsess saaks edasi kesta. Õhtuks oli kogu alus jäätunud. Suur oli laste üllatus, kui jää vormist välja võtsime. Küünlaalus jäi aga kaunistama meie aknatagust (arvestades rangeid tuleohutusreegleid!).

